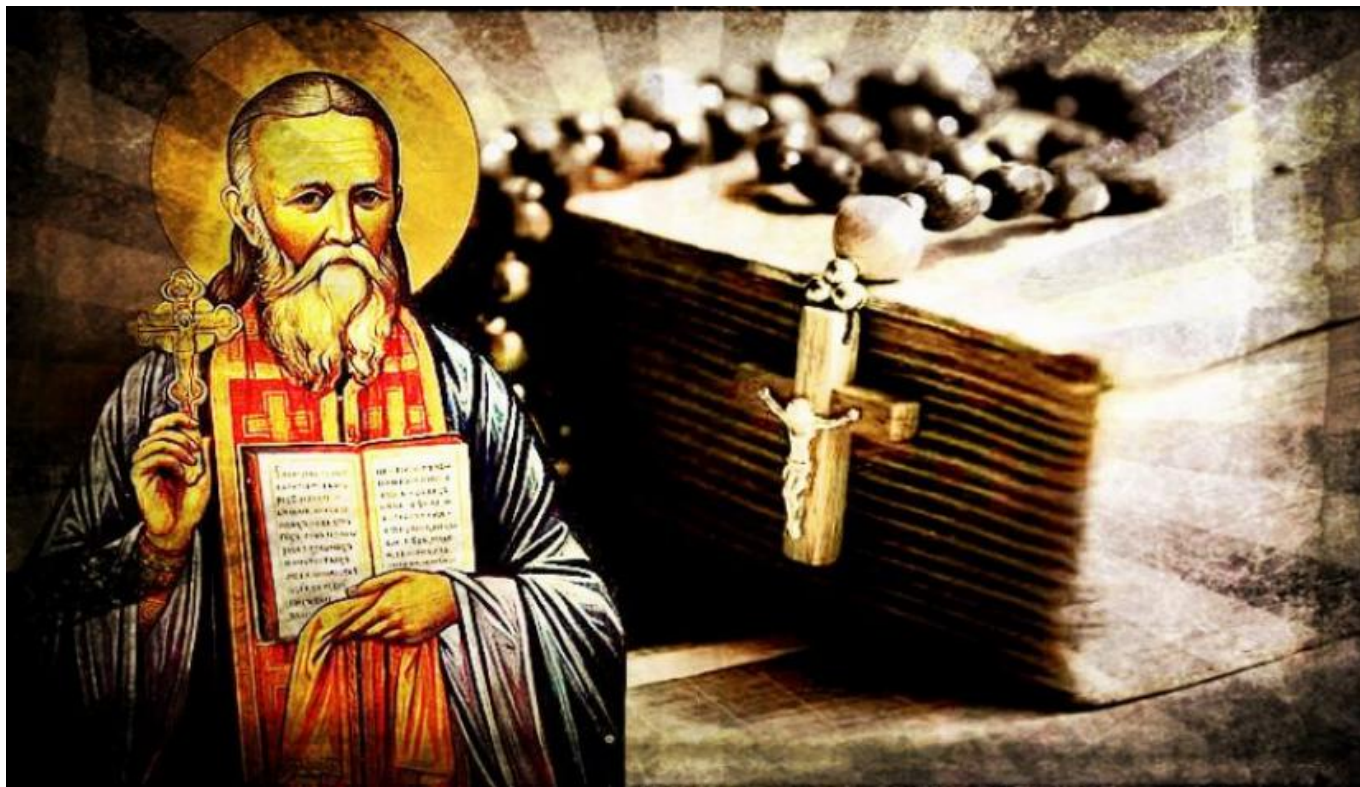
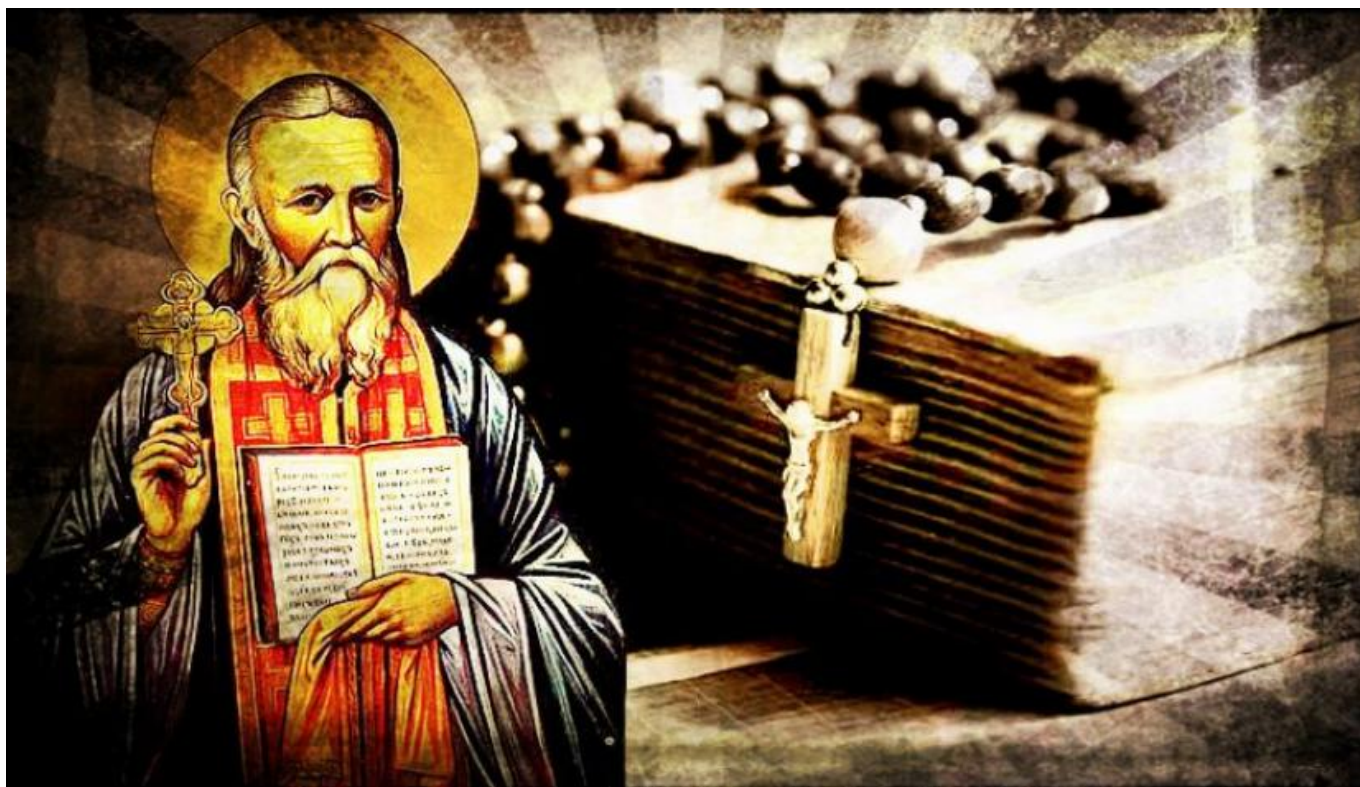

8 Δεκεμβρίου 2021

Τὸ ὑπερφυσικὸ ἀπαιτεῖ πίστη καὶ ὑπακοή (Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Πρὶν δημιουργήσει ὁ Θεὸς αὐτὸ τὸν ὡραῖο κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον, γνώριζε ὅτι ὁ ἄνθρωπος μετὰ θάνατον πέσει καὶ εἶχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὸν τρόπον, πῶς νὰ τὸν ἀνορθώσει μετὰ τὴν πτώση. Καὶ ὁ τρόπος ἦταν νὰ κατέβει στὴ γῆ ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ χωριστεῖ ἀπὸ τὸν Πατέρα του, νὰ ντυθεῖ πραγματικὰ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα, νὰ λάβει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ, νὰ γίνῃ δηλαδὴ πραγματικὸς ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ παύῃ νὰ εἶναι ταυτόχρονα καὶ Θεός. Μ' αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ τὶς δυνάμεις αὐτῆς τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ νόμον τοῦ Θεοῦ, πράγμα ποῦ ὁ ἄνθρωπος μόνος του δὲν μπορούσε νὰ τὸ κάνει, ἐξαιτίας τῆς διαφθορᾶς ποῦ προκάλεσε μέσα του ἡ ἁμαρτία. Νὰ δώσει τὸν ἑαυτό του θυσία γιὰ τὸν ἄνθρωπον, νὰ πεθάνῃ στὴν ἀτιμία, νὰ ἀναστηθεῖ ἐκ νεκρῶν καὶ νὰ βάλῃ ἔτσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναστάσεως, ἀπὸ τὸ θάνατον στὴν αἰώνια ζωὴ, γιὰ ὅλους ποῦ θὰ ἀκολουθοῦσαν στὴ συνέχεια τὴ δικὴ του ὁδόν.

Ἀλλὰ πῶς ὁ Κύριος μὲ τὸν θάνατό του ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατον ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἂν οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦσαν πρὶν ἢ μετὰ δὲν ὑπῆρχαν τότε στὴ γῆ ἢ ἤδη εἶχαν πεθάνῃ; Πῶς, γιὰ παράδειγμα, μπορεῖ κάποιος νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν αἰχμάλωτον ἀφοῦ οὔτε ὁ αἰχμάλωτος δὲν ὑπάρχει; Σε τέτοια ζητήματα δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε τὴν κοινὴ ἀνθρώπινη λογικὴν, ἀλλὰ νὰ σκεφτόμαστε πνευματικὰ, ὅπως ταιριάζει στοὺς πιστοὺς.

Ἦδη στὴν ἀρχὴν ὁ Θεὸς γνώριζε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποῦ θὰ ζοῦσαν στὴ γῆ, ὅπως καὶ τὶς ἁμαρτίες τοὺς, παρ' ὅτι οὔτε οἱ ἄνθρωποι οὔτε οἱ ἁμαρτίες τοὺς

ἀκόμη ὑπῆρχαν. Καὶ αὐτὸ σημαίνει, ὅτι καὶ ἐσένα σὲ γνώριζε ὁ Θεὸς ὅπως καὶ ὄλους τοὺς ἄλλους ποὺ ζοῦν τώρα πάνω στὴ γῆ. Τότε καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ ὄλους τοὺς σύγχρονούς σου ἀνθρώπους ἔχυσε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὸ Αἷμα του. Τότε καὶ ἐσένα ἔσωσε ὁ Θεάνθρωπος ἀπὸ τὸν αἰώνιο θάνατο καὶ τὴν καταδίκη γιὰ τὶς ἁμαρτίες σου.

Ἐσὺ χρειάζεται νὰ ἔχεις πίστη καὶ ἀρετὴ. Τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς σωτηρίας σου ὁ Κύριος ἤδη τὸ ἔχει κάνει καὶ τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι ὑπερφυσικό. Εἶναι τὸ ἔργο τῆς ἀπειρης ἀγάπης καὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι ὑπερφυσικό, γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖ πίστη καὶ ὑπακοή. Λέω ὑπακοή γιατί ὁ Σωτῆρας μας καὶ Θεὸς ζητάει ἀπὸ μᾶς ἔργα σύμφωνα μὲ τὴν καινούργια μας κατάσταση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατάσταση υἰοθεσίας. Οἱ βασιλιάδες, ὅταν ἐξαγοράζουν τοὺς αἰχμαλώτους, δὲν τὸ κάνουν γιὰ νὰ συνεχίσουν μετὰ αὐτοὶ νὰ κάνουν τὴν ἴδια δουλειὰ ποὺ ἔκαναν ὅταν ἦταν δοῦλοι, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς ὑπηκόους του.

Κύριε! Δῶσε μου πάλι νὰ ἀναπαυτῶ στοὺς κόλπους τῆς δικῆς σου ἀγάπης, ὅπως παλαιότερα. Ἀπὸ τὴν πείρα μου, Θεέ μου, γνωρίζω πόσο γλυκὸ καὶ εὐχάριστο εἶναι νὰ ἔχει κανεὶς τὴν ἀγάπη σου. Μικρὸ παιδὶ δὲν παρηγορεῖται τόσο στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του, ὅσο παρηγοροῦνται μὲ τὴν ἀγάπη σου, αὐτοὶ ποὺ εἶναι ἄξιοι αὐτῆς τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη Σου ἀνακουφίζει ἀπὸ κάθε πόνο, φέρνει εἰρήνη, εἶναι γεμάτη ἀνέκφραστη χαρὰ καὶ προστατεύει ἀπὸ κάθε ἐχθρὸ ὄρατὸ καὶ ἀόρατο.

Αὐτὸς ποὺ ἔχει τὴν ἀγάπη Σου δὲν φοβᾶται κανέναν, ἀκόμα καὶ ἂν τὸν ἀπειλεῖ ὄλος ὁ κόσμος. Ὅταν δὲν ἔχω Ἐσένα, στενοχωριέμαι καὶ θλίβομαι· ἡ ψυχὴ ἀνησυχεῖ καὶ ταραζέται, ἡ καρδιὰ πονᾷ καὶ συντρίβεται. Δὲν εἶμαι ὁ ἑαυτός μου, νιώθω χαμένος καὶ μόνος. Μισῶ ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό μου. Ὁ ὄμορφος αὐτὸς κόσμος, τὸ ἔργο τῶν δικῶν σου χειρῶν, σὰν νὰ μὴν ὑπάρχει γιὰ μένα. Τὸν κοιτάζω καὶ δὲν μὲ εὐχαριστεῖ ἡ ὁμορφιά του, ὁ νοῦς μου δὲν ἀρπάζεται καὶ δὲν ὑψώνεται σὲ Σένα, τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, ποὺ φωτίζει κάθε ἄνθρωπο. Μένω μόνος –χωρὶς Ἐσένα καὶ ἐκτὸς τῆς δικῆς Σου δημιουργίας.

Ἀλλὰ ὅταν βρίσκομαι στοὺς κόλπους τῆς δικῆς Σου ἀγάπης, τότε εἶσαι μαζί μου, Δημιουργὲ τῶν πάντων, καὶ μαζί σου ὄλοι οἱ ἄγγελοι, ὄλοι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ἡ ἀγάπη τοὺς κάνει ὄλους δικούς μου φίλους καὶ ἀδελφούς, καὶ ὄλος ὁ κόσμος, ὄρατὸς καὶ ἀόρατος. Τότε ὄλος ὁ κόσμος, τὸ σπίτι σου, ὅπου Ἐσὺ κατοικεῖς, γίνεται καὶ δικός μου. Γιατί τότε γίνομαι υἱός Σου καὶ ἡ περιουσία τοῦ Πατέρα ἀνήκει καὶ στὸν υἱό.

Πηγή: agiazoni.gr